ISSN 1977-1002

Dziennik Urzędowy C 286
Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Tom 55
22 września 2012

Informacje i zawiadomienia

Powiadomienie nr | Spis treści | Strona

I *Rezolucje, zalecenia i opinie*

ZALECENIA

Europejski Bank Centralny

2012/C 286/01 Zalecenie Europejskiego Banku Centralnego z dnia 14 września 2012 r. udzielane Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznego biegłego rewidenta Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland (EBC/2012/20) 1

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2012/C 286/02 Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE – Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń [1] 2

2012/C 286/03 Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE – Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń [1] 4

2012/C 286/04 Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6490 – EADS/Israel Aerospace Industries/JV) [1] 6

2012/C 286/05 Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6560 – EQT VI/BSN Medical) [1] 6

PL

Cena:
3 EUR

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Powiadomienie nr | Spis treści (ciąg dalszy) | Strona

2012/C 286/06 Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5979 – KGHM/Tauron Wytwarzanie/JV) ([1]) 7

2012/C 286/07 Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6628 – Třinecké Železárny/ŽDB Drátovna) ([1]) 7

2012/C 286/08 Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6678 – Procter & Gamble/Arbora) ([1]) 8

Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego

2012/C 286/09 Opinia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 31 lipca 2012 r. przedłożona Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji, dotycząca korzystania przez przedsiębiorstwa z instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym (ERRS/2012/2) 9

2012/C 286/10 Opinia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 31 lipca 2012 r. przedłożona Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 46 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji, dotycząca kwalifikacji zabezpieczeń dla kontrahentów centralnych (ERRS/2012/3) 13

III *Akty przygotowawcze*

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego

2012/C 286/11 Decyzja Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 13 lipca 2012 r. ustanawiająca przepisy dotyczące ochrony danych w Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego (ERRS/2012/1) 16

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2012/C 286/12 Kursy walutowe euro 20

PL

([1]) Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na wewnętrznej tylnej stronie okładki)

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

ZALECENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 14 września 2012 r.

udzielane Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznego biegłego rewidenta Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland

(EBC/2012/20)

(2012/C 286/01)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 27 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Sprawozdania finansowe Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz krajowych banków centralnych podlegają badaniu prowadzonemu przez niezależnych zewnętrznych biegłych rewidentów rekomendowanych przez Radę Prezesów EBC i zatwierdzanych przez Radę Unii Europejskiej.

(2) Mandat obecnego zewnętrznego biegłego rewidenta Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland wygasł po przeprowadzeniu badania za rok obrachunkowy 2011. Niezbędne jest zatem wyznaczenie zewnętrznego biegłego rewidenta na okres od roku obrachunkowego 2012.

(3) Na swego zewnętrznego biegłego rewidenta na lata obrachunkowe 2012–2016 Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland wybrał firmę RSM Farrell Grant Sparks,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Zaleca się wyznaczenie firmy RSM Farrell Grant Sparks na zewnętrznego biegłego rewidenta Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland na lata obrachunkowe 2012–2016.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 14 września 2012 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE

Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 286/02)

Data przyjęcia decyzji	30.7.2012	
Numer środka pomocy państwa	SA.35144 (12/N)	
Państwo członkowskie	Węgry	
Region	—	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Prolongation of Hungarian Liquidity scheme for banks	
Podstawa prawna	Article 44 (Chapter VII) of Act CXCIV of 2011 on the Stability of Hungarian Economy	
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy	—
Cel pomocy	Zaradzenie poważnym zakłóceniom w funkcjonowaniu gospodarki	
Forma pomocy	Kredyt preferencyjny	
Budżet	Całkowity budżet: 11 008 000 HUF (w mln)	
Intensywność pomocy	—	
Czas trwania	30.7.2012–31.12.2012	
Sektory gospodarki	Finansowa działalność usługowa, z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszy emerytalnych	
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministry for National Economy Budapest József nádor tér 2–4. 1051 MAGYARORSZÁG/HUNGARY	
Inne informacje	—	

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm

Data przyjęcia decyzji	30.7.2012	
Numer środka pomocy państwa	SA.35145 (12/N)	
Państwo członkowskie	Węgry	
Region	—	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Prolongation of the Hungarian bank support scheme	
Podstawa prawna	Act CIV of 2008 on the Reinforcement of the Stability of the Financial Intermediary System	
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy	—
Cel pomocy	Zaradzenie poważnym zakłóceniom w funkcjonowaniu gospodarki	
Forma pomocy	Pozostałe	
Budżet	Całkowity budżet: 300 000 HUF (w mln)	
Intensywność pomocy	—	
Czas trwania	30.7.2012–31.12.2012	
Sektory gospodarki	Finansowa działalność usługowa, z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszy emerytalnych	
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministry for National Economy Budapest József nádor tér 2–4. 1051 MAGYARORSZÁG/HUNGARY	
Inne informacje	—	

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm

Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE

Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 286/03)

Data przyjęcia decyzji	27.6.2012
Numer środka pomocy państwa	SA.33994 (11/N)
Państwo członkowskie	Niemcy
Region	Brandenburg
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	BFB II (3. Änderung)
Podstawa prawna	Haushaltsordnung des Landes Brandenburg mit den zugehörigen Verwaltungsvorschriften vom 21. April 1999
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Kapitał podwyższonego ryzyka
Forma pomocy	Dostarczenie kapitału podwyższonego ryzyka
Budżet	Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu: 30 mln EUR
Intensywność pomocy	—
Czas trwania	Do 31.12.2013
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministerium für Wirtschaft des Landes Brandenburg Heinrich-Mann-Allee 107 14473 Potsdam DEUTSCHLAND
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm

Data przyjęcia decyzji	18.6.2012
Numer środka pomocy państwa	SA.34168 (12/N)
Państwo członkowskie	Hiszpania
Region	Comunidad Autónoma Euskera
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Ayudas a la producción editorial de carácter literario en el País Vasco
Podstawa prawna	Orden 2012 de la Consejera de Cultura, por la que se regula y convoca la concesión de ayudas a la producción editorial de carácter literario en euskera
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Promowanie kultury
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 0,483 mln EUR Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu: 1,449 mln EUR
Intensywność pomocy	70 %
Czas trwania	do 31.12.2014
Sektory gospodarki	Środki masowego przekazu
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Dirección de Promoción de la Cultura C/ Donostia-San Sebastián, 1 01010 Vitoria-Gasteiz Álava, País Vasco ESPAÑA
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji

(Sprawa COMP/M.6490 – EADS/Israel Aerospace Industries/JV)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 286/04)

W dniu 16 lipca 2012 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

— w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,

— w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32012M6490 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji

(Sprawa COMP/M.6560 – EQT VI/BSN Medical)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 286/05)

W dniu 7 sierpnia 2012 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

— w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,

— w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32012M6560 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji

(Sprawa COMP/M.5979 – KGHM/Tauron Wytwarzanie/JV)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 286/06)

W dniu 23 lipca 2012 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

— w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,

— w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32012M5979 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji

(Sprawa COMP/M.6628 – Třinecké Železárny/ŽDB Drátovna)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 286/07)

W dniu 4 września 2012 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

— w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,

— w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32012M6628 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji

(Sprawa COMP/M.6678 – Procter & Gamble/Arbora)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 286/08)

W dniu 27 sierpnia 2012 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

— w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,

— w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32012M6678 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm).

EUROPEJSKA RADA DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

OPINIA EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

z dnia 31 lipca 2012 r.

przedłożona Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji, dotycząca korzystania przez przedsiębiorstwa z instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym

(ERRS/2012/2)

(2012/C 286/09)

1. **Kontekst prawny**

1.1. Artykuł 10 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ([1]) stanowi, że Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) ma obowiązek zasięgania opinii Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) i innych właściwych organów w sprawie projektów regulacyjnych standardów technicznych dotyczących: a) kryteriów, na podstawie których można obiektywnie stwierdzić, które instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym (zwane dalej „pozagiełdowymi instrumentami pochodnymi") zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z daną działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami, o których mowa w art. 10 ust. 3 oraz b) wartości progów rozliczania, powyżej których przedsiębiorstwa mają obowiązek rozliczania przyszłych instrumentów pochodnych za pośrednictwem kontrahentów centralnych, które określa się z uwzględnieniem znaczenia systemowego sumy pozycji i ekspozycji netto w podziale na kontrahentów i klasy pozagiełdowych instrumentów pochodnych.

1.2. W dniu 26 czerwca 2012 r. ERRS otrzymała od EUNGiPW wniosek o opinię w powyższych sprawach, powołujący się na dokument konsultacyjny EUNGiPW opublikowany dnia 25 czerwca 2012 r. ([2]).

1.3. Rada Generalna ERRS przyjęła niniejszą opinię zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. b) i g) oraz art. 4 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ([3]). Niniejsza opinia jest publikowana zgodnie z art. 30 decyzji ERRS/2011/1 Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 20 stycznia 2011 r. ustanawiającej regulamin Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ([4]).

2. **Kontekst ekonomiczny**

2.1. Pozagiełdowe instrumenty pochodne są stosowane przez przedsiębiorstwa głównie w celu zabezpieczania (hedging) działalności gospodarczej i działalności w zakresie zarządzania aktywami i pasywami. Definicja progów rozliczania powinna co do zasady zapewniać osiągnięcie następujących celów w zakresie polityki:

a) ochrona integralności rynku i zapewnienie jego przejrzystość. Punktem wyjścia dla prawodawców może być założenie, że ze względów makroostrożnościowych należy zapewnić, by jak największy odsetek instrumentów pochodnych przedsiębiorstw był rozliczany centralnie w celu ograniczenia ryzyka kontrahenta występującego na rynku. Prawodawcy powinni także dążyć do tego, by wszystkie przedsiębiorstwa, których zaangażowanie w instrumenty pochodne osiągnie określoną część sumy bilansowej, były traktowane jednakowo bez względu na ich wielkość;

([1]) Dz. U. L 201 z 27.7.2012, s. 21.
([2]) Dokument konsultacyjny EUNGiPW *Draft technical standards for the Regulation on OTC derivatives, CCPs and trade repositories*, opublikowany na stronie EUNGiPW pod adresem: http://www.esma.europa.eu
([3]) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.
([4]) Dz.U. C 58 z 24.2.2011, s. 4.

b) w podstawie obliczeń należy odpowiednio uwzględnić całkowitą wartość instrumentów pochodnych utrzymywanych przez przedsiębiorstwo, niezależnie od ich przewidywanego przeznaczenia. Z punktu widzenia stabilności finansowej źródłem ryzyka jest (relatywna) wielkość pozycji w instrumentach pochodnych, bez względu na ich przeznaczenie.

2.2. W wielu segmentach rynku, na przykład na rynkach towarowych, z których wcześniej korzystały głównie przedsiębiorstwa, zaczęło przeważać stosowanie pozagiełdowych instrumentów pochodnych do celów spekulacyjnych, inwestycyjnych lub handlowych. Częściowo jest to reakcja na wejście na te rynki instytucji finansowych, czyli tzw. finansjalizację. Wymaga to ostrożnego podejścia do ryzyka wynikającego ze stosowania instrumentów pochodnych przez przedsiębiorstwa.

2.3. Definicje działalności gospodarczej i działalności w zakresie zarządzania aktywami i pasywami powinny być jak najbardziej szczegółowe i obiektywne, bez możliwości różnej interpretacji czy arbitrażu regulacyjnego, gdyż konsekwencje spełnienia lub niespełnienia definicji mogą być poważne.

2.4. Po szczegółowej analizie [1] ERRS proponuje, by progi rozliczania obliczać metodą dwuetapową, która ma zabezpieczać integralność rynku i zapewniać jego przejrzystość, nie zaś chronić interesy pojedynczych uczestników rynku. Celem tej metody jest także odpowiednie uwzględnienie ryzyka wynikającego z utrzymywania instrumentów pochodnych przez przedsiębiorstwa.

2.5. Instrumenty pochodne utrzymywane w ramach działalności gospodarczej i działalności w zakresie zarządzania aktywami i pasywami nie są wolne od ryzyka, gdyż w wypadku niewłaściwej wyceny mogą doprowadzić do nieoptymalnie wysokiego poziomu hedgingu, co może mieć konsekwencje systemowe.

2.6. Z makroostrożnościowego punktu widzenia korzystniej jest, by przedsiębiorstwa rozliczały swoje instrumenty pochodne za pośrednictwem kontrahentów centralnych, co wymaga wpłacania depozytu zabezpieczającego, niż odpłatnie za pośrednictwem banków. Istnieje ryzyko, że w opłatach bankowych, stanowiących zasadniczo zasoby, które wypływają z przedsiębiorstw, ryzyko nie będzie wycenione odpowiednio ani z punktu widzenia banków, ani przedsiębiorstw.

3. **Definicje**

Definicje działalności gospodarczej i działalności w zakresie zarządzania aktywami i pasywami

3.1. ERRS z zadowoleniem przyjmuje pracę wykonaną przez EUNGiPW w zakresie zdefiniowania działalności gospodarczej i działalności w zakresie zarządzania aktywami i pasywami oraz ogólnie zgadza się z jej wynikami, z następującymi zastrzeżeniami:

3.2. Pojęcie działalności gospodarczej przedsiębiorstw powinno odnosić się do określonych pozycji w bilansie, a ściśle mówiąc, do działalności podstawowej przedsiębiorstwa, czyli zapasów, zobowiązań, należności i rzeczowych aktywów trwałych. W definicji działalności gospodarczej należy wprowadzić pojęcia „nakładów inwestycyjnych" i „wydatków operacyjnych", gdyż zdefiniowanie jej przez odniesienie do Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej może okazać się nieoptymalne. Maksymalny poziom instrumentów pochodnych związanych z działalnością gospodarczą przedsiębiorstwa powinien być równy wartości bilansowej zapasów, zobowiązań, należności i rzeczowych aktywów trwałych.

3.3. Definicja działalności w zakresie zarządzania aktywami i pasywami powinna odnosić się do rachunku przepływów pieniężnych przedsiębiorstwa i stanowić, że działalność taka powinna ograniczać się do przepływów pieniężnych uzyskanych przez przedsiębiorstwo w ciągu roku z tytułu działalności finansowej.

Definicja progów rozliczania

3.4. ERRS z zadowoleniem przyjmuje pracę wykonaną przez EUNGiPW w zakresie zdefiniowania progów rozliczania, z następującymi zastrzeżeniami:

3.5. Początkowe niskie progi rozliczania dla przedsiębiorstw powinny opierać się na jasnych zasadach makroostrożnościowych, z możliwością zwiększenia przy kolejnych przeglądach, jeśli zostanie to uznane za potrzebne.

3.6. Należy osiągnąć równowagę między złożonością obliczania progów rozliczania a ograniczeniem ryzyka wynikającego z utrzymywanych przez przedsiębiorstwo pozagiełdowych instrumentów pochodnych.

[1] Zob. odpowiedź ERRS *Macro-prudential stance on the use of OTC derivatives by non-financial corporations in response to a consultation by EUNGiPW based on Article 10 of the EMIR Regulation*, na stronie internetowej ERRS pod adresem: http://www.esrb.europa.eu

3.7. Należy zdefiniować ograniczoną liczbę klas pozagiełdowych instrumentów pochodnych, które powinny podlegać różnym wymogom w odniesieniu do progów rozliczania.

3.8. Progów rozliczania nie należy definiować w odniesieniu do poszczególnych kontrahentów, gdyż spotęgowałoby to złożoność całego podejścia, nie dając istotnych korzyści.

3.9. Przy definiowaniu progów rozliczania należy stosować raczej wartość rynkową brutto niż wartość nominalną, gdyż pozwoli to dokładniej uchwycić wartość rynkową instrumentów pochodnych utrzymywanych przez przedsiębiorstwa, a tym samym zapewnić dokładniejsze ujęcie ryzyka systemowego wynikającego z tych instrumentów. Progi rozliczania należy obliczać ze stałą częstotliwością, która w czasie kryzysu finansowego może zostać zwiększona przez właściwe organy.

3.10. Progi rozliczania dla poszczególnych klas pozagiełdowych instrumentów pochodnych, podlegające kalibracji metodą dwuetapową wskazaną w części 4, należy zdefiniować następująco:

a) przedsiębiorstwa, które powinny podlegać progom rozliczania, zostaną przypisane do jednego z dwóch podzbiorów według następujących kryteriów:

$$\frac{TD\ (x)}{CR\ (x)} > \delta \text{ oraz } \frac{TD\ (x)}{CR\ (x)} \leq \delta$$

gdzie:

— TD (x) oznacza wartość rynkową brutto wszystkich instrumentów pochodnych utrzymywanych przez przedsiębiorstwo x,

— CR (x) oznacza wartość bilansową kapitału i rezerw przedsiębiorstwa x;

b) dla przedsiębiorstw, w wypadku których wartość określona w punkcie a) przekracza wartość δ, próg rozliczania należy określić jako:

$$\frac{NCNTFD\ (x)}{GMVCD} > \varepsilon \text{ lub } NCNTFD\ (x) > \varepsilon'$$

gdzie:

— NCNTFD (x) oznacza wartość rynkową brutto utrzymywanych przez przedsiębiorstwo x instrumentów pochodnych niezwiązanych z działalnością gospodarczą ani działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami,

— GMVCD oznacza wartość rynkową brutto, w podziale na klasy pozagiełdowych instrumentów pochodnych, dla wszystkich kontrahentów zgłoszonych w ujęciu globalnym w bazie danych statystyki rynków pozagiełdowych instrumentów pochodnych Banku Rozrachunków Międzynarodowych;

c) dla przedsiębiorstw, w wypadku których wartość określona w punkcie a) nie przekracza wartości δ, próg rozliczania należy określić jako:

$$\frac{NCNTFD\ (x)}{GMVCD} > \gamma \text{ lub } NCNTFD\ (x) > \gamma'$$

4. **Kalibracja progów rozliczania – metoda dwuetapowa**

Metodę dwuetapową należy stosować następująco:

a) przedsiębiorstwa należy przypisać do jednego z dwóch podzbiorów według następujących kryteriów:

$$\frac{TD\ (x)}{CR\ (x)} > 0{,}03 \text{ oraz } \frac{TD\ (x)}{CR\ (x)} \leq 0{,}03$$

b) do przedsiębiorstw, dla których wartość określona w punkcie a) przekracza 0,03, stosują się następujące progi rozliczania poszczególnych klas pozagiełdowych instrumentów pochodnych:

$$\frac{\text{NCNTFD (x)}}{\text{GMVCD}} \times 1\,000\,000 > \varepsilon$$

(i) próg rozliczania dla kredytowych instrumentów pochodnych: $\varepsilon_A = 8{,}4$;

(ii) próg rozliczania dla instrumentów pochodnych na akcje: $\varepsilon_B = 9{,}4$;

(iii) próg rozliczania dla instrumentów pochodnych na stopę procentową: $\varepsilon_C = 12{,}4$;

(iv) próg rozliczania dla walutowych instrumentów pochodnych: $\varepsilon_D = 13{,}4$;

(v) próg rozliczania dla instrumentów pochodnych na surowce i pozostałych pozagiełdowych instrumentów pochodnych: $\varepsilon_E = \beta_E = 9{,}4$;

c) do przedsiębiorstw, dla których wartość określona w punkcie a) nie przekracza 0,03, stosują się następujące progi rozliczania poszczególnych klas pozagiełdowych instrumentów pochodnych:

$$\frac{\text{NCNTFD (x)}}{\text{GMVCD}} \times 1\,000\,000 > \gamma$$

(i) próg rozliczania dla kredytowych instrumentów pochodnych: $\gamma_A = 25{,}2$;

(ii) próg rozliczania dla instrumentów pochodnych na akcje: $\gamma_B = 28{,}2$;

(iii) próg rozliczania dla instrumentów pochodnych na stopę procentową: $\gamma_C = 37{,}2$;

(iv) próg rozliczania dla walutowych instrumentów pochodnych: $\gamma_D = 40{,}2$;

(v) próg rozliczania dla instrumentów pochodnych na surowce i pozostałych pozagiełdowych instrumentów pochodnych: $\gamma_E = 28{,}2$;

d) do przedsiębiorstw, dla których wartość określona w punkcie a) przekracza 0,03, stosują się następujące progi rozliczania obliczone jako wartości bezwzględne:

NCNTFD (x) > ε'

(i) próg rozliczania dla kredytowych instrumentów pochodnych: $\varepsilon'_A = 13$ mln EUR;

(ii) próg rozliczania dla instrumentów pochodnych na akcje: $\varepsilon'_B = 7$ mln EUR;

(iii) próg rozliczania dla instrumentów pochodnych na stopę procentową: $\varepsilon'_C = 151$ mln EUR;

(iv) próg rozliczania dla walutowych instrumentów pochodnych: $e'_D = 31$ mln EUR;

(v) próg rozliczania dla instrumentów pochodnych na surowce i pozostałych pozagiełdowych instrumentów pochodnych: $\varepsilon'_E = 16$ mln EUR;

e) do przedsiębiorstw, dla których wartość określona w punkcie a) nie przekracza 0,03, stosują się następujące progi rozliczania obliczone jako wartości bezwzględne:

NCNTFD (x) > γ'

(i) próg rozliczania dla kredytowych instrumentów pochodnych: $\gamma'_A = 39$ mln EUR;

(ii) próg rozliczania dla instrumentów pochodnych na akcje: $\gamma'_B = 20$ mln EUR;

(iii) próg rozliczania dla instrumentów pochodnych na stopę procentową: $\gamma'_C = 453$ mln EUR;

(iv) próg rozliczania dla walutowych instrumentów pochodnych: $\gamma'_D = 92$ mln EUR;

(v) próg rozliczania dla instrumentów pochodnych na surowce i pozostałych pozagiełdowych instrumentów pochodnych: $\gamma'_E = 48$ mln EUR.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 31 lipca 2012 r.

Mario DRAGHI

Przewodniczący ERRS

OPINIA EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

z dnia 31 lipca 2012 r.

przedłożona Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 46 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji, dotycząca kwalifikacji zabezpieczeń dla kontrahentów centralnych

(ERRS/2012/3)

(2012/C 286/10)

1. Kontekst prawny

1.1. Artykuł 46 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ([1]) stanowi, że Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) ma obowiązek zasięgania opinii Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) i innych właściwych organów w sprawie projektów regulacyjnych standardów technicznych dotyczących kwalifikacji zabezpieczeń dla kontrahentów centralnych. Obowiązek konsultacji dotyczy trzech następujących zagadnień: a) rodzaju zabezpieczeń kwalifikowanych, które mogą zostać uznane za wysoce płynne; b) stosowanych redukcji wartości aktywów oraz c) warunków, na jakich kontrahenci centralni mogą przyjmować jako zabezpieczenie gwarancje banków komercyjnych.

1.2. W dniu 26 czerwca 2012 r. ERRS otrzymała od EUNGiPW wniosek o opinię w powyższych sprawach, odnoszący się do dokumentu konsultacyjnego EUNGiPW opublikowanego dnia 25 czerwca 2012 r. ([2]).

1.3. Rada Generalna ERRS przyjęła niniejszą opinię zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. b) i g) oraz art. 4 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ([3]). Niniejsza opinia jest publikowana zgodnie z art. 30 decyzji ERRS/2011/1 Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 20 stycznia 2011 r. ustanawiającej regulamin Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ([4]).

1.4. Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 do kompetencji ERRS należy nadzór nad systemem finansowym w rozumieniu art. 2 lit. b) ([5]) rozporządzenia (UE) nr 1092/2010; system ten obejmuje infrastruktury systemu finansowego, w tym kontrahentów centralnych, i ich rolę w systemie finansowym.

2. Kontekst ekonomiczny

2.1. Kontrahenci centralni są węzłowymi punktami systemu finansowego, a ich rola jeszcze wzrośnie wraz z wdrożeniem inicjatywy grupy G-20 podjętej na szczycie w Pittsburgu w 2009 r., dotyczącej centralnego rozliczania wszystkich zestandaryzowanych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Przy opracowywaniu przepisów należy mieć na uwadze kwestie makroostrożnościowe związane z procyklicznością. Zdaniem ERRS kwestia procykliczności nie może ograniczać się do jej bezpośrednich skutków dla odporności samych kontrahentów centralnych, lecz powinna odnosić się także do wpływu działań tych kontrahentów na szerzej rozumiany system finansowy.

2.2. Potencjalne stosowanie redukcji wartości i depozytów zabezpieczających jako narzędzi makroostrożnościowych jest kwestią kluczową i ERRS wzywa właściwe organy makroostrożnościowe do jej rozpatrzenia przy pierwszym zaplanowanym przeglądzie rozporządzenia EMIR.

2.3. ERRS jest świadoma, że wprawdzie należy dołożyć wszelkich starań, by ograniczyć procykliczność, ale w żadnym razie nie może to nastąpić kosztem odporności kontrahentów centralnych.

([1]) Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 39.
([2]) Dokument konsultacyjny EUNGiPW *Draft technical standards for the Regulation on OTC derivatives, CCPs and trade repositories,* opublikowany na stronie EUNGiPW pod adresem: http://www.esma.europa.eu
([3]) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.
([4]) Dz.U. C 58 z 24.2.2011, s. 4.
([5]) Zgodnie z art. 2 lit. b) „system finansowy" oznacza wszystkie instytucje finansowe, rynki, produkty i infrastruktury rynkowe.

3. **Rodzaj zabezpieczeń, które mogą zostać uznane za wysoce płynne**

3.1. Z wymogu niskiego ryzyka kredytowego należy usunąć odniesienia do kraju siedziby emitenta, gdyż ryzyko to jest już zwykle uwzględnione w ocenie ryzyka kredytowego emitenta.

3.2. Kontrahenci centralni powinni być w dużym stopniu pewni, że zbywalność i wartość zabezpieczeń:

— nie są obciążone kolidującymi prawami osób trzecich,

— są zapewnione poprzez wywłaszczenie podmiotu udzielającego zabezpieczenia,

— nie podlegają zmianie klasyfikacji na mocy przepisów o papierach wartościowych i zabezpieczeniach w razie roszczenia zgłoszonego przez podmiot udzielający zabezpieczenia lub osobę trzecią oraz

— nie podlegają unieważnieniu na mocy krajowego lub zagranicznego prawa upadłościowego podczas postępowania upadłościowego wobec członka rozliczającego lub innego podmiotu udzielającego zabezpieczenia.

3.3. Kontrahenci centralni powinni dysponować odpowiednią ochroną prawną i operacyjną, aby umożliwić terminowe korzystanie z zabezpieczeń transgranicznych.

3.4. Przyjmowanie zabezpieczeń wyemitowanych przez członków rozliczających powinno podlegać następującym zasadom ostrożnościowym:

— Korzystanie z instrumentów finansowych wyemitowanych przez członka rozliczającego i złożonych jako zabezpieczenie przez innego członka rozliczającego powinno albo być ograniczone, albo podlegać wyższej redukcji wartości niż zabezpieczenia niewyemitowane przez członka rozliczającego, przy czym ta druga możliwość wymaga starannego rozważenia przez właściwe organy z uwagi na jej potencjalne implikacje procykliczne.

— Kontrahenci centralni powinni przyjmować jedynie papiery wartościowe notowane i będące w publicznym obrocie.

— Przepisy prawa powinny wyraźnie określać, jak należy mierzyć powiązania w kontekście wzajemnych zabezpieczeń między członkami rozliczającymi. Przepisy powinny wyjaśniać, w jaki sposób kontrahent centralny ma wykazać swoją zdolność do zarządzania ryzykiem walutowym.

3.5. Granice koncentracji należy wyznaczać odpowiednio do puli zabezpieczeń, gdyż osiągnięcie dywersyfikacji staje się trudniejsze, jeśli zakres zabezpieczeń kwalifikowanych jest bardziej ograniczony.

3.6. Dla zapewnienia pewności prawnej i przewidywalności rynku należy wyjaśnić w przepisach prawa możliwość powtórnego wykorzystywania lub przyjmowania przez kontrahentów centralnych zabezpieczeń użytych jako zabezpieczenie (lombardowanych), z uwagi na poważne implikacje makroostrożnościowe takiego postępowania.

3.7. Kwalifikacja zabezpieczeń i korzystanie z nich przez kontrahentów centralnych powinny podlegać wymogom przejrzystości, aby umożliwić monitorowanie przez organy nadzorcze zachowania rynku i rozkładu ryzyka związanego ze złożonymi zabezpieczeniami.

3.8. Przepisy dotyczące kwalifikacji zabezpieczeń powinny być wprowadzane ostrożnie i często rewidowane w celu dokładnego uwzględnienia ryzyka systemowego.

4. **Redukcje wartości stosowane do zabezpieczeń**

4.1. Redukcje wartości należy wyznaczać ostrożnie i z umiarem, aby chronić kontrahentów centralnych i ograniczyć skutki procykliczne.

4.2. Z punktu widzenia stabilności finansowej pożądane jest ograniczenie procyklicznych zmian kryteriów przyjmowania i redukcji wartości zabezpieczeń kontrahentów centralnych. Zasady stosowania redukcji wartości należy opracować w taki sposób, aby zminimalizować nagłe i znaczne wzrosty w okresach napięć na rynkach.

4.3. Należy wymagać przejrzystych i przewidywalnych procedur dostosowywania redukcji wartości do zmian sytuacji rynkowej.

4.4. W świetle zasad Rady Stabilności Finansowej (FSB) zatwierdzonych podczas szczytu G-20 w Meksyku w 2012 r. należy unikać mechanicznego korzystania z ratingów przyznawanych przez agencje ratingowe ([1]).

4.5. Aby ograniczyć skutki procykliczne, kontrahenci centralni powinni mieć obowiązek wykazywania przed odpowiednim organem, że nie stosują mechanicznych kryteriów uruchamiających. Przepisy powinny być spójne z zasadami FSB dotyczącymi ograniczenia korzystania z ratingów przyznawanych przez agencje ratingowe.

5. **Warunki, na jakich można przyjmować jako zabezpieczenie gwarancje banków komercyjnych**

5.1. Przepisy prawa powinny wskazywać wiarygodny podmiot, który będzie utrzymywał zabezpieczenia stanowiące pokrycie gwarancji banków komercyjnych.

5.2. Gwarancje banków komercyjnych powinny być wykorzystywane w ograniczonym stopniu i z niższym wskaźnikiem koncentracji niż stosowany do innych zabezpieczeń kwalifikowanych.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 31 lipca 2012 r.

Mario DRAGHI

Przewodniczący ERRS

([1]) FSB, *Principles for reducing reliance on CRA ratings*, dnia 27 października 2010 r., zwłaszcza zasada III.4, dostępne na stronie FSB pod adresem: http://www.financialstabilityboard.org

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

EUROPEJSKA RADA DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

DECYZJA EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

z dnia 13 lipca 2012 r.

ustanawiająca przepisy dotyczące ochrony danych w Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego

(ERRS/2012/1)

(2012/C 286/11)

RADA GENERALNA EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO,

uwzględniając art. 16 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ([1]), w szczególności art. 24 ust. 8 oraz załącznik do tego rozporządzenia,

po zasięgnięciu opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (EIOD),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 określa zasady i reguły mające zastosowanie do wszystkich instytucji i organów Unii Europejskiej oraz nakłada na wszystkie unijne instytucje i organy obowiązek powołania inspektora ochrony danych.

(2) Zgodnie z art. 24 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 każda instytucja i każdy organ unijny ma obowiązek przyjęcia dalszych przepisów wykonawczych dotyczących inspektora ochrony danych zgodnie z przepisami zawartymi w załączniku do tego rozporządzenia.

(3) Należy uwzględnić przepisy dotyczące administratorów danych i koordynatorów ochrony danych, których zadania i obowiązki są związane z zadaniami i obowiązkami inspektora ochrony danych, a także przepisy określające uprawnienia podmiotów danych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

SEKCJA 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres regulacji

Niniejsza decyzja określa zasady dotyczące:

a) powoływania i statusu inspektora ochrony danych Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) (zwanego dalej „inspektorem"), a także jego zadań, obowiązków i uprawnień;

b) roli, zadań i obowiązków administratorów danych i koordynatorów ochrony danych;

c) wykonywania przez podmioty danych przysługujących im praw.

Artykuł 2

Definicje

Użyte w niniejszej decyzji terminy oznaczają:

a) „administrator danych" – menedżera odpowiedzialnego za jednostkę organizacyjną określającą cele oraz sposoby przetwarzania danych osobowych;

b) „koordynator ochrony danych" – pracownika wspierającego administratora danych w wykonywaniu jego obowiązków w zakresie ochrony danych. Osoba ta powinna być specjalistą w zakresie zarządzania zasobami danych.

([1]) Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

SEKCJA 2

INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Artykuł 3

Powoływanie, status i kwestie organizacyjne

1. Rada Generalna:

a) powołuje na stanowisko inspektora osobę o stażu zawodowym pozwalającym na spełnienie przez nią wymogów określonych w art. 24 rozporządzenia (WE) nr 45/2001;

b) ustala długość kadencji inspektora na okres od dwóch do pięciu lat.

2. Rada Generalna zapewnia niezależność inspektora w wykonywaniu przez niego zadań i obowiązków. Bez uszczerbku dla niezależności inspektora przed dokonaniem oceny wykonywania przez inspektora jego zadań i obowiązków osoby go oceniające zasięgają opinii EIOD.

3. Właściwy administrator danych zapewnia niezwłoczne zawiadomienie inspektora o:

a) zdarzeniach wywołujących lub mogących wywołać skutki w zakresie ochrony danych oraz

b) o wszelkich kontaktach ERRS z podmiotami zewnętrznymi związanych ze stosowaniem rozporządzenia (WE) nr 45/2001, w szczególności o kontaktach z EIOD.

4. Rada Generalna może powołać zastępcę inspektora ochrony danych, do którego stosuje się art. 24 ust. 1, 2 i 6 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. Zastępca inspektora ochrony danych wspomaga inspektora w wykonywaniu przez niego zadań i obowiązków oraz zastępuje go w razie nieobecności.

5. Pracownicy wspierający inspektora w wykonywaniu zadań związanych ochroną danych działają wyłącznie na podstawie jego poleceń.

6. Inspektor może być odwołany ze stanowiska za zgodą EIOD, jeżeli przestanie spełniać warunki konieczne do wykonywania jego zadań i obowiązków.

Artykuł 4

Zadania i obowiązki inspektora ochrony danych

Wykonując zadania określone w art. 24 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 oraz w załączniku do tego rozporządzenia, i korzystając przy tym ze wsparcia Sekretariatu ERRS, inspektor:

a) działa na rzecz zwiększania świadomości w zakresie ochrony danych i wspierania kultury ochrony danych osobowych w ramach ERRS;

b) doradza Radzie Generalnej, Komitetowi Sterującemu, Sekretariatowi, administratorowi danych oraz koordynatorowi ochrony danych w kwestiach związanych ze stosowaniem przepisów dotyczących ochrony danych w ramach ERRS. Rada Generalna, Komitet Sterujący, Sekretariat, właściwy koordynator ochrony danych, a także jakiekolwiek inne osoby mogą zasięgać opinii inspektora w zakresie spraw dotyczących interpretacji oraz stosowania rozporządzenia (WE) nr 45/2001;

c) współpracuje z EIOD, na jego wniosek lub z własnej inicjatywy, oraz odpowiada na zapytania kierowane do niego przez EIOD;

d) określa, czy dana operacja przetwarzania może stwarzać konkretne zagrożenia w rozumieniu art. 27 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i czy w związku z tym podlega kontroli wstępnej. W razie potrzeby inspektor zasięga opinii właściwego koordynatora ochrony danych. Zgodnie z art. 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 w razie wątpliwości co do konieczności przeprowadzenia wstępnej kontroli należy zasięgnąć opinii EIOD;

e) prowadzi, na wniosek Rady Generalnej, Komitetu Sterującego, Sekretariatu, jakiejkolwiek innej osoby lub z własnej inicjatywy, postępowania wyjaśniające w zakresie spraw oraz zdarzeń bezpośrednio związanych z zakresem jego zadań i obowiązków oraz udziela informacji zwrotnych wnioskodawcom. Inspektor rozpatruje wszelkie kwestie oraz okoliczności faktyczne w sposób bezstronny, przy odpowiednim uwzględnieniu uprawnień podmiotów danych. Inspektor informuje także inne zainteresowane strony, jeżeli uzna to za stosowne. W przypadku gdy wnioskodawca jest osobą fizyczną albo gdy działa on w imieniu osoby fizycznej, inspektor zapewnia, w najszerszym możliwym zakresie, zachowanie poufności wniosku, chyba że zainteresowany podmiot danych jednoznacznie wyrazi zgodę na potraktowanie wniosku w inny sposób;

f) współpracuje z inspektorami ochrony danych innych instytucji i organów Unii, w szczególności poprzez wymianę doświadczeń oraz dzielenie się wiedzą w zakresie stosowanych metod, jak również reprezentuje ERRS we wszelkich dyskusjach – z wyłączeniem spraw sądowych – dotyczących zagadnień ochrony danych oraz

g) przedstawia Radzie Generalnej oraz EIOD roczny program działania oraz roczne sprawozdanie z prowadzonej działalności.

Artykuł 5

Uprawnienia inspektora ochrony danych

1. Inspektor ma prawo:

a) zwracać się do Sekretariatu ERRS o opinię w każdej sprawie dotyczącej jego zadań i obowiązków;

b) wydawać opinie w przedmiocie zgodności z prawem istniejących lub proponowanych operacji przetwarzania oraz w przedmiocie wszelkich zagadnień dotyczących powiadamiania o operacjach przetwarzania;

c) zawiadamiać szefa Sekretariatu ERRS o każdym przypadku niedochowania przez pracownika obowiązków określonych w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001;

d) mieć stały dostęp do wszelkich danych stanowiących przedmiot operacji przetwarzania, jak i do wszystkich biur, urządzeń przetwarzających dane i nośników danych;

e) brać udział w tworzeniu przez ERRS przepisów wewnętrznych dotyczących ochrony danych osobowych;

f) prowadzić anonimowy wykaz pisemnych wniosków otrzymanych od podmiotów danych, dotyczących wykonywania przez nich ich praw oraz

g) wykonywać pozostałe zadania określone w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

2. Bez uszczerbku dla zadań i uprawnień administratora danych inspektor ma prawo, w zakresie swojego mandatu, podpisywać przygotowywaną przez siebie korespondencję.

SEKCJA 3

ADMINISTRATOR DANYCH I KOORDYNATOR OCHRONY DANYCH

Artykuł 6

Zadania i obowiązki administratorów danych i koordynatorów ochrony danych

1. Administratorzy danych zapewniają zgodność wszelkich operacji przetwarzania przeprowadzanych w ramach ich zakresu właściwości, których przedmiotem są dane osobowe, z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

2. W ramach wykonywania obowiązku wspierania inspektora oraz EIOD w wykonywaniu ich funkcji administratorzy danych przekazują inspektorowi oraz EIOD wyczerpujące informacje, zapewniają dostęp do danych osobowych oraz odpowiadają na zapytania w terminie 20 dni roboczych od ich otrzymania.

3. Administratorzy informują inspektora w odpowiednim terminie o otrzymaniu wniosku o uzyskanie dostępu do danych osobowych, ich zmianę, zablokowanie lub usunięcie, wniosku związanego z prawem sprzeciwu przysługującym podmiotowi danych lub skargi związanej z kwestiami ochrony danych.

4. Bez uszczerbku dla obowiązków administratorów danych:

a) koordynatorzy ochrony danych wspierają administratorów danych w wykonywaniu ich obowiązków, na wniosek administratorów danych bądź z własnej inicjatywy. W tym zakresie koordynatorzy ochrony danych współpracują z pracownikami podległymi administratorom danych, którzy mają obowiązek dostarczania im wszelkich niezbędnych informacji. Powyższe może obejmować, według uznania danego administratora danych, udzielanie dostępu do danych osobowych przetwarzanych w zakresie jego właściwości;

b) koordynatorzy ochrony danych wspierają inspektora w zakresie:

(i) wskazywania administratora danych właściwego w odniesieniu do operacji przetwarzania obejmujących dane osobowe;

(ii) rozpowszechniania opinii inspektora oraz wspierania administratora danych zgodnie ze wskazówkami inspektora;

(iii) realizacji innych elementów programu pracy inspektora uzgodnionych pomiędzy inspektorem a przełożonymi koordynatorów ochrony danych.

Artykuł 7

Procedura powiadamiania

1. Przed wprowadzeniem nowych operacji przetwarzania obejmujących dane osobowe właściwy administrator danych powiadamia o tym fakcie inspektora przy użyciu elektronicznego interfejsu dostępnego za pośrednictwem strony internetowej inspektora zamieszczonej w intranecie ERRS. Powiadomienia o każdej operacji przetwarzania danych podlegającej kontroli wstępnej na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 dokonuje się z odpowiednim wyprzedzeniem, tak aby umożliwić kontrolę wstępną takiej operacji przez EIOD.

2. Właściwy administrator danych niezwłocznie informuje inspektora o wszelkich zmianach mających wpływ na informacje zawarte w już przesłanym powiadomieniu.

SEKCJA 4

UPRAWNIENIA PODMIOTÓW DANYCH

Artykuł 8

Rejestr

Rejestr prowadzony przez inspektora na podstawie art. 26 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 pełni funkcję wykazu wszystkich operacji przetwarzania dotyczących danych osobowych przeprowadzanych w ramach ERRS. Podmioty danych mogą wykorzystywać informacje zawarte w rejestrze w celu wykonywania uprawnień przysługujących im na podstawie art. 13–19 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Artykuł 9

Wykonywanie przez podmioty danych przysługujących im uprawnień

1. Poza uprawnieniem do otrzymywania odpowiednich informacji o przetwarzaniu ich danych osobowych podmioty danych mają prawo zwracać się do właściwego administratora danych w celu wykonania uprawnień przysługujących im na podstawie art. 13–19 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, zgodnie z poniższymi zasadami:

a) wskazane uprawnienia mogą być wykonywane wyłącznie przez podmioty danych lub ich odpowiednio umocowanych przedstawicieli. Wykonywanie uprawnień przez te osoby następuje nieodpłatnie;

b) wnioski w sprawie wykonywania wskazanych uprawnień należy kierować na piśmie do właściwego administratora danych. Administrator danych uwzględnia wniosek o wykonanie uprawnienia jedynie w przypadku, gdy tożsamość wnioskodawcy oraz, w odpowiednich przypadkach, jego

uprawnienie do reprezentowania podmiotu danych, zostały odpowiednio zweryfikowane. Administrator danych niezwłocznie informuje na piśmie podmiot danych o uwzględnieniu lub oddaleniu wniosku. W przypadku oddalenia wniosku administrator danych uzasadnia powody oddalenia;

c) w dowolnym momencie w okresie trzech miesięcy kalendarzowych od otrzymania wniosku administrator przyznaje dostęp do danych na podstawie art. 13 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, umożliwiając podmiotowi danych zapoznanie się z danymi na miejscu bądź też otrzymanie ich kopii, zgodnie z wyborem wnioskodawcy;

d) podmioty danych mogą zwracać się do inspektora w przypadku niedochowania przez administratora danych terminów przewidzianych w lit. b) lub c). W razie oczywistego nadużycia przez podmiot danych przysługujących mu uprawnień administrator danych może przekazać sprawę podmiotu danych inspektorowi. Inspektor, w przypadku skierowania do niego sprawy, podejmuje decyzję w przedmiocie zasadności wniosku oraz zastosowania odpowiednich środków. W przypadku sporu pomiędzy podmiotem danych a administratorem danych obie strony mają prawo zasięgnięcia opinii inspektora.

2. Pracownicy mają prawo zasięgania opinii inspektora przed złożeniem skargi u Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

Artykuł 10

Odstępstwa i ograniczenia

1. Po zasięgnięciu opinii inspektora administrator danych może, zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 oraz w oparciu o wskazane w nim przesłanki, ograniczyć uprawnienia wskazane w art. 13–17 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

2. Osoba dotknięta takim ograniczeniem może złożyć wniosek o zastosowanie przez EIOD art. 47 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Artykuł 11

Dochodzenie

1. Wniosek o wszczęcie dochodzenia na podstawie pkt 1 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 45/2001 kieruje się do inspektora na piśmie.

2. Inspektor przesyła wnioskodawcy potwierdzenie otrzymania wniosku w terminie 20 dni roboczych od jego otrzymania.

3. Inspektor może zbadać sprawę na miejscu oraz żądać pisemnych wyjaśnień od właściwego administratora danych. Właściwy administrator danych przesyła inspektorowi odpowiedź w terminie 20 dni roboczych od otrzymania wniosku. Inspektor może zażądać dodatkowych informacji lub wsparcia ze strony Sekretariatu. Informacji lub wsparcia udziela się w terminie 20 dni roboczych od otrzymania wniosku inspektora.

4. Inspektor udziela wnioskodawcy odpowiedzi w terminie trzech miesięcy kalendarzowych od otrzymania wniosku.

SEKCJA 5

WEJŚCIE W ŻYCIE

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 13 lipca 2012 r.

Mario DRAGHI

Przewodniczący ERRS

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro [1]

21 września 2012 r.

(2012/C 286/12)

1 euro =

	Waluta	Kurs wymiany		Waluta	Kurs wymiany
USD	Dolar amerykański	1,2988	AUD	Dolar australijski	1,2365
JPY	Jen	101,58	CAD	Dolar kanadyjski	1,2654
DKK	Korona duńska	7,4549	HKD	Dolar Hongkongu	10,0682
GBP	Funt szterling	0,79870	NZD	Dolar nowozelandzki	1,5601
SEK	Korona szwedzka	8,4956	SGD	Dolar singapurski	1,5893
CHF	Frank szwajcarski	1,2110	KRW	Won	1 453,66
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	10,7305
NOK	Korona norweska	7,4215	CNY	Yuan renminbi	8,1895
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,3932
CZK	Korona czeska	24,803	IDR	Rupia indonezyjska	12 410,27
HUF	Forint węgierski	282,24	MYR	Ringgit malezyjski	3,9611
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	54,109
LVL	Łat łotewski	0,6962	RUB	Rubel rosyjski	40,2662
PLN	Złoty polski	4,1297	THB	Bat tajlandzki	40,016
RON	Lej rumuński	4,5173	BRL	Real	2,6289
TRY	Lir turecki	2,3314	MXN	Peso meksykańskie	16,6641
			INR	Rupia indyjska	69,4400

[1] *Źródło*: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

Sprawozdanie specjalne nr 12/2012 pt. „Czy Komisja i Eurostat usprawniły proces tworzenia rzetelnych i wiarygodnych statystyk europejskich?"

(2012/C 286/13)

Europejski Trybunał Obrachunkowy zawiadamia o publikacji swojego sprawozdania specjalnego nr 12/2012 pt. „Czy Komisja i Eurostat usprawniły proces tworzenia rzetelnych i wiarygodnych statystyk europejskich?".

Sprawozdanie to dostępne jest na stronie internetowej Europejskiego Trybunału Obrachunkowego: http://eca.europa.eu, gdzie można zapoznać się z jego treścią lub pobrać je w formie pliku.

Aby bezpłatnie otrzymać sprawozdanie w wersji papierowej lub na płycie CD, należy zwrócić się do Trybunału Obrachunkowego, pisząc na adres:

European Court of Auditors
Unit 'Audit: Production of Reports'
12, rue Alcide de Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tel. +352 4398-1
E-mail: eca-info@eca.europa.eu

lub wypełnić elektroniczny formularz zamówienia dostępny na stronie EU-Bookshop.

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie

(2012/C 286/14)

Zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa [1] podjęto decyzję o zamknięciu łowiska, jak określono w tabeli poniżej:

Data i godzina zamknięcia łowiska	10.8.2012
Czas trwania	10.8.2012–31.12.2012
Państwo członkowskie	Belgia
Stado lub grupa stad	SOL/8AB.
Gatunek	Sola (*Solea solea*)
Obszar	VIIIa oraz VIIIb
Rodzaj(-e) statków rybackich	—
Numer referencyjny	FS21TQ43

[1] Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie

(2012/C 286/15)

Zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa [1] podjęto decyzję o zamknięciu łowiska, jak określono w tabeli poniżej:

Data i godzina zamknięcia łowiska	10.2.2012
Czas trwania	10.2.2012–31.12.2012
Państwo członkowskie	Hiszpania
Stado lub grupa stad	MAC/2CX14-
Gatunek	Makrela (*Scomber scombrus*)
Obszar	VI, VII, VIIIa, VIIIb, VIIId oraz VIIIe; wody UE i wody międzynarodowe obszaru Vb; wody międzynarodowe obszarów IIa, XII oraz XIV
Rodzaj(-e) statków rybackich	—
Numer referencyjny	FS34TQ44

[1] Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

KOMISJA EUROPEJSKA

Zaproszenie do składania wniosków – Program „Kultura" (2007–2013)

Wdrożenie działań programowych: wieloletnie projekty współpracy, działania w ramach współpracy, działanie specjalne (kraje trzecie) oraz wspieranie podmiotów działających w dziedzinie kultury na szczeblu europejskim

(2012/C 286/16)

WPROWADZENIE

Podstawą niniejszego zaproszenia do składania wniosków jest decyzja nr 1855/2006/WE [1] Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiająca program „Kultura" (2007–2013), nazywany dalej „programem »Kultura«". Szczegółowe warunki niniejszego zaproszenia do składania wniosków są zawarte w Przewodniku programowym programu „Kultura" (2007–2013), opublikowanym w witrynie internetowej Europa (zob. pkt VIII). Przewodnik programowy stanowi integralną część niniejszego zaproszenia do składania wniosków.

I. **Cele**

Zamierzeniem inicjatorów programu „Kultura" było wzmocnienie wspólnej dla Europejczyków przestrzeni kulturowej opartej na wspólnym dziedzictwie kulturowym poprzez rozwój współpracy między organizatorami działalności kulturalnej z kwalifikujących się krajów [2], w celu wsparcia procesu tworzenia się obywatelstwa europejskiego.

Program koncentruje się na trzech celach szczegółowych:

— wspieranie ponadnarodowej mobilności osób pracujących w sektorze kultury,

— wspieranie ponadnarodowego obiegu dzieł oraz wyrobów artystycznych i kulturalnych oraz

— promowanie dialogu między kulturami.

Program cechuje się elastycznym i interdyscyplinarnym podejściem i koncentruje się na potrzebach zgłaszanych przez organizatorów działalności kulturalnej podczas społecznych konsultacji poprzedzających jego opracowanie.

II. **Części programu**

Niniejsze zaproszenie obejmuje następujące części programu „Kultura":

1. *Wspieranie projektów współpracy w zakresie kultury (części 1.1, 1.2.1 i 1.3.5)*

Organizacje działające w dziedzinie kultury otrzymują wsparcie na projekty współpracy ponadnarodowej oraz na tworzenie i realizację działań kulturalnych i artystycznych.

[1] Dz.U. L 372 z 27.12.2006.
[2] Zob. pkt IV.

W ramach tej części nacisk położony jest na pomoc w nawiązywaniu współpracy przez takie organizacje uczestniczące w programie „Kultura", jak teatry, muzea, stowarzyszenia zawodowe, centra badawcze, wyższe uczelnie, instytuty kultury i organy władzy publicznej z różnych krajów. Dzięki wspólnemu działaniu różne sektory mogą rozwijać prowadzoną działalność kulturalną i artystyczną ponad granicami krajów.

Część 1 dzieli się na trzy kategorie szczegółowo opisane poniżej:

Część 1.1: Wieloletnie projekty współpracy (trwające od trzech do pięciu lat)

Celem działań w ramach pierwszej kategorii jest ułatwianie nawiązywania wieloletnich, międzynarodowych kontaktów w dziedzinie kultury, przez zachęcanie co najmniej sześciu organizatorów działalności kulturalnej z co najmniej sześciu kwalifikujących się krajów do współpracy i działań, zarówno sektorowych, jak i międzysektorowych, mających rozwijać wspólną działalność kulturalną, w okresie od trzech do pięciu lat. Na ten cel przeznaczone są środki w wysokości minimalnie 200 000 EUR i maksymalnie 500 000 EUR rocznie, ale wsparcie UE ogranicza się do maksymalnie 50 % całkowitych kwalifikujących się kosztów. Środki te mają pomóc w zaplanowaniu lub rozszerzeniu zasięgu geograficznego danego projektu i stworzyć warunki dla jego kontynuacji po zakończeniu okresu finansowania.

Część 1.2.1: Projekty współpracy (trwające maksymalnie 24 miesiące)

Druga kategoria obejmuje działania prowadzone zarówno w ramach sektorów, jak i ponadsektorowo, przez co najmniej trzech organizatorów działalności kulturalnej z co najmniej trzech kwalifikujących się krajów przez maksymalny okres dwóch lat. Specjalną uwagę poświęcono działaniom, w ramach których poszukiwane są środki umożliwiające wieloletnią współpracę. Na ten cel przeznaczono fundusze w wysokości od 50 000 EUR do 200 000 EUR, ale wsparcie udzielane przez UE ogranicza się do maksymalnie 50 % całkowitych kwalifikujących się kosztów.

Część 1.3.5: Specjalne projekty współpracy z krajami trzecimi (trwające maksymalnie 24 miesiące)

Trzecia kategoria obejmuje wsparcie dla projektów współpracy ukierunkowanych na promowanie wymiany kulturalnej między krajami uczestniczącymi w programie i krajami trzecimi, które zawarły z UE porozumienia o stowarzyszeniu lub współpracy, pod warunkiem że porozumienia o współpracy zawierają klauzulę dotyczącą kultury. W każdym roku dokonywany jest wybór jednego lub większej liczby krajów trzecich na dany rok. Lista wybranych krajów ogłaszana jest co roku w witrynie internetowej Agencji, przed upływem terminu składania wniosków.

Proponowane działania muszą prowadzić do nawiązania współpracy międzynarodowej o określonym wymiarze. W projektach współpracy powinno uczestniczyć co najmniej trzech organizatorów działalności kulturalnej z co najmniej trzech kwalifikujących się krajów, współpracujących w dziedzinie kultury z co najmniej jedną organizacją z wybranego kraju trzeciego, i/lub projekty powinny dotyczyć działalności kulturalnej prowadzonej w wybranym kraju trzecim. Na ten cel przeznaczono dofinansowanie w kwocie od 50 000 EUR do 200 000 EUR, ale wsparcie udzielane przez UE ogranicza się do maksymalnie 50 % całkowitych kwalifikujących się kosztów.

2. *Projekty tłumaczeń literackich (trwające maksymalnie 24 miesiące) (część 1.2.2)*

Ta część obejmuje wspieranie projektów tłumaczeniowych. Wsparcie UE dla tłumaczeń literackich ma na celu poszerzenie wiedzy na temat literatury i dziedzictwa literackiego Europejczyków przez promowanie przepływu dzieł literackich między krajami. Wydawnictwa mogą ubiegać się o dotacje na tłumaczenia dzieł literackich z jednego języka europejskiego na inny język europejski oraz na publikację dzieł literackich. Na ten cel przeznaczono fundusze w wysokości od 2 000 EUR do 60 000 EUR, ale wsparcie udzielane przez UE ogranicza się do maksymalnie 50 % całkowitych kwalifikujących się kosztów.

3. *Wspieranie europejskich festiwali kultury (projekty trwające maksymalnie 12 miesięcy) (część 1.3.6)*

Celem tej części jest wspieranie festiwali mających wymiar europejski oraz przyczyniających się do osiągnięcia ogólnych celów programu (takich jak mobilność osób działających w obszarze kultury, obieg prac, a także dialog międzykulturowy).

Maksymalna wysokość dotacji wynosi 100 000 EUR, co stanowi maksymalnie 60 % kwalifikujących się kosztów. Wsparcia udziela się w odniesieniu do jednej edycji festiwalu.

4. *Wspieranie podmiotów działających na szczeblu europejskim w dziedzinie kultury (część 2) (dotacje operacyjne na okres 12 miesięcy)*

Organizacje kulturalne działające lub zamierzające podjąć działalność w dziedzinie kultury na poziomie europejskim mogą otrzymać dotację na pokrycie kosztów operacyjnych. Ta część programu odnosi się do organizacji promujących poczucie wspólnych doświadczeń kulturowych o prawdziwie europejskim wymiarze.

W ramach tej części przyznawane są dotacje na dofinansowanie kosztów operacyjnych ponoszonych przez beneficjentów z tytułu prowadzenia działalności o trwałym charakterze. Jest to zasadnicza różnica w porównaniu z innymi dotacjami przyznawanymi w ramach pozostałych części programu.

Poniżej wymieniono trzy kategorie organizacji, które kwalifikują się do otrzymania dotacji w ramach tej części:

a) ambasadorowie;

b) sieci propagatorów;

c) platformy dialogu strukturalnego.

Maksymalna wysokość dostępnej dotacji zależy od kategorii składanego wniosku, ale wsparcie UE nie może przekroczyć 80 % całkowitych kwalifikujących się kosztów.

5. *Projekty współpracy między organizacjami zajmującymi się analizą polityki kulturalnej (trwające maksymalnie 24 miesiące) (część 3.2)*

Ta kategoria ma na celu wsparcie projektów realizowanych wspólnie przez organizacje z sektora publicznego i prywatnego (np. wydziały ds. kultury organów krajowych, regionalnych i lokalnych, obserwatoria lub fundacje kulturalne, wydziały uniwersytetów) specjalizujące się w działaniach kulturalnych, organizacje zawodowe i sieci) mające bezpośrednie i praktyczne doświadczenie w analizie, oszacowaniu lub ocenie praktykę i doświadczenie wynikające z bezpośrednich kontaktów w dziedzinie analizy lub oceny wpływu strategii kulturalnych na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i/lub europejskim związanych z jednym lub kilkoma z 3 priorytetów europejskiej agendy kultury ([1]):

— wspieranie różnorodności kulturowej i dialogu międzykulturowego,

— promocja kultury jako katalizatora kreatywności w ramach strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia,

— promocja kultury jako kluczowego elementu stosunków międzynarodowych Unii, wdrażającego Konwencję UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego ([2]).

W działaniach muszą uczestniczyć co najmniej trzy organizacje ustanowione zgodnie z przepisami w co najmniej trzech państwach biorących udział w programie.

Maksymalna wysokość dotacji wynosi 120 000 EUR rocznie, co stanowi maksymalnie 60 % kwalifikujących się kosztów.

III. **Kwalifikujące się działania i wnioskodawcy**

Program jest otwarty dla wszystkich kategorii uczestników z sektora kulturalnego, o ile organizacje te prowadzą działalność nienastawioną na zysk. Przedsiębiorstwa i działania audiowizualne (w tym festiwale filmowe), które są już objęte programem MEDIA, nie kwalifikują się do otrzymania dotacji w ramach programu „Kultura". Organizacje prowadzące działalność nienastawioną na zysk głównie w sektorze audiowizualnym kwalifikują się do otrzymania dotacji w ramach części 2 programu „Kultura", w kategorii „Sieci", ponieważ program MEDIA nie przewiduje tego rodzaju wsparcia.

Kwalifikujący się wnioskodawcy muszą spełniać następujące warunki:

— być publiczną ([3]) lub prywatną organizacją posiadającą status prawny, której podstawowa działalność należy do sfery kultury (sektor kulturalny i twórczy) oraz

— mieć siedzibę w jednym z kwalifikujących się krajów.

Osoby fizyczne nie kwalifikują się do składania wniosków o dotację w ramach tego programu.

([1]) Zob. komunikat dotyczący Europejskiej agendy kultury w dobie globalizacji świata, COM(2007) 242 wersja ostateczna: http://europa.eu/legislation_summaries/culture/l29019_fr.htm

([2]) http://portal.unesco.org/fr/ev.php-URL_ID=31038&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html

([3]) Za organizację publiczną uważa się organizację, której koszty są z mocy prawa finansowane w dowolnej części ze środków publicznych, zarówno przez władze centralne, jak i regionalne lub lokalne. Oznacza to, że koszty te finansowane są z funduszy zebranych przez sektor publiczny z podatków, kar lub opłat regulowanych przepisami prawa i nie zachodzi konieczność składania przez organizację wniosków o dofinansowanie, które mogłyby zostać odrzucone. Organizacje, których istnienie jest uzależnione od dofinansowania ze strony państwa i otrzymujące coroczne dotacje, które przynajmniej teoretycznie mogą zostać pozbawione dofinansowania w danym roku, uważa się za organizacje prywatne.

IV. **Kwalifikujące się kraje**

Do udziału w programie kwalifikują się następujące kraje:

— państwa członkowskie UE ([1]),

— kraje należące do EOG ([2]) (Islandia, Liechtenstein, Norwegia),

— Chorwacja, była jugosłowiańska republika Macedonii i Turcja, Serbia i Czarnogóra, Albania oraz Bośnia i Hercegowina.

V. **Kryteria oceny wniosku**

Części 1.1, 1.2.1 i 1.3.5:

— stopień, w jakim projekt może wnieść europejską wartość dodaną,

— zgodność proponowanych działań z poszczególnymi celami programu,

— zakres, w którym można osiągnąć wysoki poziom doskonałości w opracowywaniu działań i potem w ich udanej realizacji,

— jakość partnerstwa między koordynatorem i współorganizatorami,

— przyczynianie się wyników proponowanych działań do osiągnięcia celów programu,

— możliwości rozpowszechniania i promowania wyników proponowanych działań,

— długofalowość oddziaływania projektu (oddziaływanie długofalowe),

— wymiar współpracy międzynarodowej (tylko dla projektów współpracy z krajami trzecimi – część 1.3.5).

Część 1.2.2:

— stopień, w jakim projekt może wnieść europejską wartość dodaną oraz zgodność proponowanych działań z celami programu,

— zakres, w którym można osiągnąć wysoki poziom doskonałości w opracowywaniu działań i potem w ich udanej realizacji,

— stopień, w jakim wyniki proponowanych działań mogą być należycie rozpowszechniane i promowane.

Część 1.3.6:

— europejska wartość dodana oraz europejski wymiar proponowanych działań,

— jakość i innowacyjny charakter programu,

— oddziaływanie na odbiorców,

— uczestnictwo europejskich specjalistów i jakość przewidywanej wymiany między nimi.

Część 2:

— stopień, w jakim program prac i powiązane działania mogą wnieść faktyczną europejską wartość dodaną oraz europejski wymiar proponowanych działań,

— zgodność programu prac i powiązanych działań z poszczególnymi celami programu,

([1]) 27 państw członkowskich Unii Europejskiej: Austria, Belgia, Bułgaria, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Niderlandy, Niemcy, Polska, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry, Włochy i Zjednoczone Królestwo.

([2]) Europejski Obszar Gospodarczy.

— zakres, w którym można osiągnąć wysoki poziom doskonałości w opracowywaniu proponowanego programu prac i powiązanych działań i potem w ich udanej realizacji,

— możliwość osiągania przez program prac i powiązane działania wyników oddziałujących pośrednio lub bezpośrednio na jak największą liczbę osób,

— możliwości odpowiedniego rozpowszechniania i promowania wyników proponowanych działań,

— możliwość osiągnięcia odpowiedniej długotrwałości proponowanych działań (długofalowe wyniki oraz współpraca) oraz sposób, w jaki działa on jako wzór dla innych propagatorów.

Część 3.2:

— stopień, w jakim projekt może wnieść europejską wartość dodaną,

— zgodność działań z określonymi celami programu związanymi z europejską agendą kultury,

— zakres, w którym można osiągnąć wysoki poziom doskonałości w opracowywaniu działań i potem w ich udanej realizacji,

— jakość partnerstwa między koordynatorem i współorganizatorami,

— stopień, w jakim wyniki proponowanych działań przyczyniają się do osiągnięcia celów programu,

— możliwości rozpowszechniania i promowania wyników proponowanych działań,

— długofalowość oddziaływania projektu (oddziaływanie długofalowe).

VI. **Budżet**

Łączny budżet programu na lata 2007–2013 wynosi 400 milionów EUR [1]. Wysokość środków na 2013 r. wyniesie łącznie około 60 mln EUR.

Komitet programowy zatwierdził propozycję Komisji dotyczącą podziału rocznego budżetu między części programu (zgodnie z przybliżonymi danymi zawartymi poniżej).

Przewidywany budżet na 2013 r. z podziałem na części:

Część 1.1	Wieloletnie projekty współpracy	24 000 000 EUR
Część 1.2.1	Projekty współpracy	21 100 000 EUR
Część 1.2.2	Projekty tłumaczeń literackich	3 899 263 EUR
Część 1.3.5	Specjalne projekty współpracy z krajami trzecimi	2 650 000 EUR
Część 1.3.6	Wspieranie europejskich festiwali kultury	2 700 000 EUR
Część 2	Wspieranie podmiotów działających na szczeblu europejskim w dziedzinie kultury	6 100 000 EUR
Część 3.2	Projekty współpracy między organizacjami zajmującymi się analizą polityki kulturalnej	700 000 EUR

[1] Kwalifikujące się kraje, które nie są członkami UE, również wnoszą wkład w budżet programu.

VII. **Terminy składania wniosków**

Części programu		*Ostateczny termin składania wniosków*
Część 1.1	Wieloletnie projekty współpracy	7 listopada 2012 r.
Część 1.2.1	Projekty współpracy	7 listopada 2012 r.
Część 1.2.2	Projekty tłumaczeń literackich	6 lutego 2013 r.
Część 1.3.5	Specjalne projekty współpracy z krajami trzecimi	3 maja 2013 r.
Część 1.3.6	Wspieranie europejskich festiwali kultury	5 grudnia 2012 r.
Część 2	Wspieranie podmiotów działających na szczeblu europejskim w dziedzinie kultury	10 października 2012 r.
Część 3.2	Projekty współpracy między organizacjami zajmującymi się analizą polityki kulturalnej	7 listopada 2012 r.

Jeżeli termin upływa w weekend lub dzień świąteczny w kraju wnioskodawcy, nie ulega on przedłużeniu i wnioskodawcy muszą to uwzględnić przy planowaniu składania swoich wniosków.

Sposób składania wniosków oraz dane kontaktowe znajdują się w Przewodniku programowym programu „Kultura" dostępnym na stronach internetowych wymienionych w dziale VIII poniżej.

VIII. **Dodatkowe informacje**

Szczegółowe warunki dotyczące wniosków zawarte są w Przewodniku programowym programu „Kultura" na następujących stronach internetowych:

Dyrekcja Generalna ds. Edukacji i Kultury

http://ec.europa.eu/culture/index_en.htm

Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego

http://eacea.ec.europa.eu/culture/index_en.htm

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa COMP/M.6720 – OAO VTB Bank/Corporate Commercial Bank/Bulgarian Telecommunications Company)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 286/17)

1. W dniu 17 września 2012 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ([1]), Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo OAO VTB Bank („VTB", Federacja Rosyjska) i przedsiębiorstwo Corporate Commercial Bank AD („Corporate Commercial Bank", Bułgaria), przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem Bulgarian Telecommunications Company AD („Bulgarian Telecommunications Company", Bułgaria), w drodze zakupu akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

— w przypadku przedsiębiorstwa VTB: instytucja finansowa działająca na skalę międzynarodową,

— w przypadku przedsiębiorstwa Corporate Commercial Bank: instytucja finansowa działająca w Bułgarii,

— w przypadku przedsiębiorstwa Bulgarian Telecommunications Company: podmiot działający na rynku telekomunikacji i telewizji cyfrowej w Bułgarii.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ([2]), sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6720 – OAO VTB Bank/Corporate Commercial Bank/Bulgarian Telecommunications Company, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

([1]) Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw").
([2]) Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury").

Trybunał Obrachunkowy

2012/C 286/13 Sprawozdanie specjalne nr 12/2012 pt. „Czy Komisja i Eurostat usprawniły proces tworzenia rzetelnych i wiarygodnych statystyk europejskich?" 21

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2012/C 286/14 Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie 22

2012/C 286/15 Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie 22

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

Komisja Europejska

2012/C 286/16 Zaproszenie do składania wniosków – Program „Kultura" (2007–2013) – Wdrożenie działań programowych: wieloletnie projekty współpracy, działania w ramach współpracy, działanie specjalne (kraje trzecie) oraz wspieranie podmiotów działających w dziedzinie kultury na szczeblu europejskim 23

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2012/C 286/17 Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6720 – OAO VTB Bank/Corporate Commercial Bank/Bulgarian Telecommunications Company) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej [1] 29

PL

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratorzy informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Uni Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: http://europa.eu

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL